
OŚWIADCZANIE (3) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); drugie a jasne; -wiad- (2) OrzQuin, ModrzBaz, -wiad- (1) StryjKron; końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg N oświadczeni(e) (2). ◇ D oświadczeniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. oświadczyć.

Publiczne stwierdzenie; attestatio Modrz; contestatio, testificatio Cn [w tym: czyje (2)] (3) : bo Prufowie łye oświadcząią/ y w łwoim Oświadczeniu tho wkładąią: Quicquid erit in contrarium actum, id hostiliter erit actum. OrzQuin Bv.

oświadczenie czym (1): nawet każde oświadczenie/ bądź słowy/ bądź połtawą bywa/ ktore zwierzchnością Bożą zaslaniąią/ ma być zá przyięgę rozumiano. ModrzBaz 86v.

oświadczenie przed kim (1): Ofwiadczenie Krolewłkie przed Bogiem. StryjKron 522 marg.

Cf OŚWIADCZAĆ